

PARADOXEN

Ny Gemenskaps tidning

Nr. 1

2014

Arg. 46

PARADOXEN

Årgång 46 nr 1 år 2014

upplaga 1800 ex

REDAKTIONEN

för detta nummer:

Ingrid Holmström

Elisabeth Svedin

Uno Svedin

Omslags bild Ingrid Holmström

Medhjälp (layout) Malin Ledebur

Foto Steffi Strömberg

Brev till PARADOXEN

och adressändringar

Skickas till:

Uno Svedin

Borgargatan 18

117 34 Stockholm

e-post: elisabeth.svedin@gmail.com

Nästa nummer beräknas utkomma

till våren 2015

PRENUMERATION sker:

Genom att sätta in minst 50 kr på pg.

15 40 90-5 och skriva "PARADOXEN" på

talongen OBS: Skriv inte adress-uppgifter på

talongen utan skicka dem till Uno Svedin,

adress/e-post se ovan.

Besöksadress

Västberga Gård.

Västberga Gårdsväg 30.

126 30 Hägersten

Telefon: 08/22 17 09

VAD ÄR NY GEMENSKAP?

Egentligen en vision: En gränslös gemenskap.

Ett annorlunda samhälle där ingen ställs åt sidan,

där alla accepteras på sina egna villkor,

där ingen kallas avvikande.

Visionen har vi sökt förverkliga i smått.

Tillsammans skapa en gemenskap där alla ska känna

sig hemma. På sikt vill vi verka för ett samhälle, där

denna form av gemenskap är självklar, där

Ny Gemenskap inte behövs som en särskild grupp.

Ny Gemenskap är vad var och en som kommer

gör den till. Rörelsen är politiskt obunden.

Många av de som kommer till Ny Gemenskap ser

Gudsgemenskapen som en grund till all gemenskap.

Postadress

Föreningen Ny Gemenskap

Västberga Gård.

Västberga Gårdsväg 30.

126 30 Hägersten

Hemsida: www.nygemenskap.org

e-post: info@nygemenskap.org

Gåvo postgiro: 90 05 33-1

HUR FÅR JAG VETA MER OM NY GEMENSKAP?

- Ring 08/22 17 09 eller skicka e-post till info@nygemenskap.org om du vill ha information utskickad, vill skänka något, hjälpa till, vara volontär, el dyl.
- Gå in på vår HEMSIDA www.nygemenskap.org eller Ny Gemenskaps Facebook-sidor eller till Kafé i Gemenskap Norrmalm, Söder eller Östermalm, måndag-fredag kl. 9-12
- Kom till vårt stora julfirande tillsammans med andra organisationer "Jul i Gemenskap"
- Beställ rundbrevet som ger fortlöpande information om aktiviteter och programinnehåll
- Sist men inte minst: PRENUMERERA PÅ PARADOXEN

VEM FINANSIERAR NY GEMENSKAP?

Ny Gemenskap lyder inte under någon, utan är en fristående rörelse. Driften finansieras genom anslag från Stockholms socialförvaltning, olika kyrkor, fonder samt genom gåvor av olika slag.

HUR STYRS NY GEMENSKAP?

Ny Gemenskap leds av en styrelse som utses på årsmöten som sker i mars månad.

Med jämna mellanrum under året kallar styrelsen till ett rådgivande föreningsmöte.

Trädet som är Ny Gemenskap

På omslaget av detta nummer av Paradoxen har vår alldeles egen konstnär Ingrid Holmström (som gjort Paradoxens framsida under många år) valt att återge ett träd. Efter en så där 45 år av vår förenings existens så har trädet Ny Gemenskap blivit rätt stort. När vi påtvingat flyttade ut till Västberga med vår huvudverksamhet så var det inte helt klart om ömsningen av plats för Ny Gemenskaps-trädet skulle lyckas.

Men nu har föreningen verkligen slagit rot i Västberga (se även s.4) med fullt hus praktiskt taget alla veckans dagar året runt. Om vi inräknar vårt special-boende där med 12 platser (vilket vi självklart ska göra, se sid. 9) så är verksamheten igång inte bara året runt - och praktiskt taget alla dagar (se sid.8 och hela numret) - utan även dygnet runt. Så trädet har verkligen rotat sig ordentligt. Men det har också kommit flera nya tjocka grenar på trädet i form av samarbetet med olika församlingar och aktörer inne i Stockholms innerstad, med nu upp till tre olika vardags-kaféer "I Gemenskap". (se sid. 10-11).

Under en lång rad av år – och även 2014 - har de gemensamma jularna utvecklats på Immanuelkyrkan tillsammans med många aktörer. Alla besökare är välkomna. Utöver glädjen över det fina samarbetet kan vi ju se detta som en utlöpare av Ny Gemenskaps egna julfirande på Kammakargatan och mycket tidigare på Allhelgonagatan i A-salen och ännu tidigare i Stadmissionens hus vid Stortorget i den s.k. Bullkyrkan på det sena 60-talet. Men alla som medverkar har ju sin egen historia att vara stolt över. Genom framgången har det i sin tur skapat kraften och viljan att tillsammans arrangera Påsk i Gemenskap. Och vi skall inte heller glömma lördagsluncherna i gemenskap en stor del av året – med roterande genomförande ansvar, eller samarbete under den kalla årstiden kring olika övernattningsmöjligheter. Allt detta pekar så tydligt på närvaron av konstruktiv samverkan för att skapa ett mer drägligt Stockholm för de som behöver det allra mest. Det är klart att det inte löser alla problem. Men det är en tydlig markör av socialt ansvarstagande från "frivilligrörelsen" dvs. från civilsamhället. Detta exemplifieras också av speciella insatser som görs för inte minst rumänska medborgare i den Stockholmska verkligheten (jmf. S. 14)

Därför var det roligt att det blev en så stor uppslutning av Stockholmspolitiker med Socialborgarrådet i spetsen som kom till Västberga strax före valet i september (se s. 6-7) för att diskutera social politik med varandra, men också med alla som hade röstat med fötterna för att närvara och debattera vid detta speciellt utlysta tillfälle. Och innehållet i det som sas kunde nog räcka till flera träd – och kanske en liten skog - om så skulle ges tillfälle.

Uno Svedin/ordförande

Innehåll i detta nummer av Paradoxen:

Ledaren: Trädet som är Ny Gemenskap (Uno Svedin)	s. 3
Barnens träd på Ny Gemenskap (under medverkan av Jonas Paulman)	s. 4
Att dela med sig av musik på Ny Gemenskap (Thomas Cervin).....	s. 5
Valdebatten om det sociala Stockholm – på NG/Västberga Gård (Sven- Erik Wånell).....	s. 6-7
Vår förening är en spegel av samhället (Anna Malmqvist) Avtackning av Gunnar Edqvist.....	s. 8
En glimt från "Kammis boende" på Västberga Gård (Joel berättar).....	s. 9
De tre "Kaféerna i Gemenskap" i innerstan– ett utdrag ur en dagbok (Magnus Helmner).....	s. 10
Kaféerna – några personliga intryck (Jonas Stadling).....	s. 11
Konstgruppens vernissage juni 2014 (red. och Steffi "Monaco" Strömberg).....	s. 12
Livet som hemlös (Steffi "Monaco" Strömberg).....	s. 13
Vem bryr sig? Från en konferens om EU medborgare (Sven-Erik Wånell och Uno Svedin).....	s. 14-15
Seglarlägret på Koviken/Lövön sommaren 2014 (Eva Lamm-Svedberg, Steffi "Monaco").....	s. 16-17
Matlagningsgruppens bästa recept och fotografgruppens rapport (Miranda Ledebur).....	s. 18
Gatans universitet (Elias berättar för Uno) Dikt: (Elias Markewärn).....	s. 19
December vid Genesarets sjö (Åke Lion).....	s. 20
Reseberättelse (Lars Hultén) och sång från New York (Jörgen Näslund).....	s. 21
VI MINNS Bengt Orre: (Eine/Anneli Engkvist, Björn Nyström, Uno Svedin).....	s. 22-23
Baksida: Detta är Ny Gemenskap.....	s. 24

”Barnens träd” är en mycket viktig symbolisk markör.

Barnens träd på Ny Gemenskap

Under hösten har en fin metallskylt satts upp på ett av äppelträden i Västbergas trädgård. Den markerar att Ny Gemenskap finns med i ett intressant sammanhang nämligen i det som FN:s barnkonvention sätter upp. Ur FN:s barnkonvention läser vi: ”Alla barn har rätt till en värdig barndom. Alla barn skall få känna trygghet, ha möjlighet till en god uppväxt och ett gott liv enligt barnkonventionen”. Detta låter väl mycket bra men vad har det med Ny Gemenskap att göra? Och varför skall vi bry oss om en förening som heter ”Barnens träd för barns rättigheter” ledd i Sverige av Jonas Paulman. Och varför finns det en anledning att vi skall sätta upp en liten metallskylt på ett av våra äppelträd på Västberga gård för att uppmärksamma barns rättigheter i Sverige?

Det finns flera anledningar. En är väldigt enkel nämligen att alla har vi varit barn. Somliga hade en bra barndom medan andra hade en risig och kanske till och med förfärande bakgrund. Allt detta har ju med hur starten på livet blev. Många på Ny Gemenskap har verkligen haft det tufft med långa spår framåt i tiden hur livet har utvecklats sig. Jonas själv växte upp under hårda förhållanden och i de svaraste stunderna sökte han sin tillflykt till skogen och träden. Som vuxen bestämde sig Jonas att vända sina negativa erfarenheter till något positivt och kreativt. Det gör han genom att cykla, paddla och springa runt i barnavården, för att skapa möjligheter att det blir fler ”Barnens träd” i Sverige i alltfler städer i vårt långa land. Det är en kraftig symbolisk markör av något mycket viktigt i vårt samhälle där många farit illa. Jonas påpekar så riktigt att många barn omhändertagits och placerats hos fosterföräldrar eller på institution och att det inte alltid har gått så bra. Jonas är en av de 688 personer som staten bad om ursäkt och har givit skadestånd till eftersom de utsatts för grava missförhållanden i sin barndom kopplat till barnavårdens åtgärder. Många i Ny Gemenskap kan vittna om svåra förhållanden i sin barndom – men andra kan berätta om ljusare minnen även om starten blev jobbig.

Många i Ny Gemenskap känner säkert igen sig i en sådan beskrivning. Men Jonas har försökt vända det svåra i sin barndom till något positivt i nutid när han åker runt och erbjuder att hjälpa till med att plantera ett ”Barnens träd” om det är möjligt, eller att sätta upp en plåt på redan befintliga träd där sådana finns. I Ny Gemenskap på Västberga tackade vi med glädje ja till att medverka i denna viktiga symbolhandling. På FN dagen denna höst 2014 den 24 oktober sattes ceremoniellt upp en speciell plåt på ett av våra gamla fina äppelträd just utanför huvudbyggnaden på Västberga i trädgården. Tanken är att påminna om vikten av barn och att de hanteras bra i vårt samhälle. Ny Gemenskap blir på det sättet en fadder för sitt träd för att påminna om vikten av att barn i alla sammanhang behandlas väl. Och de som en gång inte blev väl behandlade får en ny chans att berätta om och därmed kunna bearbeta sina barndomsminnen. Det är inte minst viktigt genom att man då kan ge hopp till andra att man faktiskt ibland kan gå vidare. Detta kan också på så sätt hjälpa unga i de uppväxande generationerna att få en ny start där det är behövligt. Uno S

Att dela med sig av musik på Ny Gemenskap

Det är svårt att finna miljöer där man blir uppskattad för den man är, och att finna människor som vill lyssna och berätta ärligt från sina liv. Men Ny Gemenskap är en sådan plats. Nu har jag privilegiet att ha en uppgift. Jag är nämligen musiker och låtskrivare. Att dela med sig av sin musik är att berätta något, att förmedla ett budskap eller en berättelse som förmedlar igenkänning. Det är livgivande att samlas och tillsammans dela en musikstund. Det som driver mig att dela min musik på Ny Gemenskap är att jag känner mig upplivad av människor som inte anstränger sig för att vara artiga utan där känslan och responsen kommer spontant. Även alla berättelser som jag får lyssna till, korta bitar ur människors liv, ger mig inspiration i mitt liv.

En sångtext som jag skrivit innehåller sånt som många kan känna igen sig i. Tänk på de människor som vi sammanträffat med som vi lärt oss tycka om. Tänk på den som du varit förälskad i, men som du inte har kontakt med.

Man kan se och lyssna mer på
Thomas Cervin på www.thomascervin.se

Här kommer **“Kom och slå dig ner vid min sida”**.

1. *Sitter här och tänker på de dagar som har gått. Kanske världen snart får ett slut
Eller är det bara jag som har fastnat i nåt, utan att se vägar ut
För idag finns det inga känslor. Bara tomheten fyller mitt rum
Nånting har skilt oss och jag vet inte vad. Kanske borde jag vara stum
Refr: Kom och slå dig ner vid min sida. Det finns gott om plats i mitt hus
Jag har köpt de blommor som du gillar bäst. Sen tänder vi några ljus*
2. *Men jag kan inte låta bli att skriva en rad. Om de minnen som får mig att le
För jag tror att en dag öppnas dörren på nytt och jag får dig återse
I morgon kommer en ny dag, för det ljusnar i midvinterns natt
Det finns mycket som vi kan hoppas på. Kanske allting inte är så svart*
3. *Men jag hoppas och tror att du kommer. Att det snart ska knacka på min dörr
Mitt hjärtas puls börjar öka. Kanske får vi som vi hade det förr
När vi satte oss ner framför brasan. Du tände en cigarett
Ljuset föll in lite snett på din skuldra. Och livet det kändes så lätt*
4. *Om du kommer med tåget ska jag möta dig. Eller betala en taxi till mej
Vi ska lyssna på de skivor som vi gillade då. För du vill väl inte säga nej
Om du vill hålla min hand är det helt ok. Jag längtar att få hålla din
Det finns en värme långt bättre än eldens ljus. Och det är värmen från din kind*
5. *Men åren går finns du fortfarande där. Du svarar så sällan på brev
Jag tror att du läser men jag vet inte när. Det var så längesen som du skrev
Jag tittar ut genom rutan. Jag kan ana en rodnad i öst
Varje morgon får jag en ny känsla. Men det är en källa till tröst?*

Livliga diskussioner på den traditionsenliga valdebatten som leddes av Ny Gemenskaps Uno Svedin.

Valdebatt på Ny Gemenskap/Västberga gård

Blir man mer intelligent för att man blir förklarad dumhuvud? Ulla är arg. Arg över hur hon har blivit behandlad. I skolan. Som hemlös. Klara kyrkas matkö – är det värdigt, undrar hon. Gammal mat? De inbjudna politikerna duckar. Det är valdebatt på Västberga gård.

Traditionsenligt har Ny Gemenskap bjudit in till valdebatt, och de ledande socialtjänstpolitikerna i Stockholm har kommit, med socialborgarrådet i spetsen.

Enigheten är förvånande stor i den inbjudna panelen, trots att det bara är någon vecka kvar till valdagen. Alla ser bostad först som en väg bort från hemlösheten, men inte den enda vägen. Det behövs många alternativ. Men vilka blir lite mer otydligt.

Hemlöshetssamordnare utlovades av Ann-Katrin Åslund (FP). Sociala kooperativ talade Jackie Nylander (V) sig varm för, liksom fler försökslägenheter. Anna König-Järlemyr (M, borgarråd fram till valet) framhöll att stadens hemlöshetsstrategi är block-överskridande. Det är viktigt att få bort kortsiktiga lösningar för hemlösa. Jobb och bostad måste stå i centrum. Man ska kunna prova jobb och få behålla socialbidraget under tiden.

Roger Mogert (S) genmälde att det är bra att M nu höjt ambitionen från att bara tala om tak över huvudet-garanti. Problemet är dock de ökade klyftorna i samhället framhöll han. Det finns en ökande grupp som aldrig kommer in på bostadsmarknaden. Det behövs fler hyreslägenheter till rimliga priser. Staden måste också ta ett större ansvar för hemlösa EU-medborgare.

Stina Bengtsson (C) berättade att det går bra för en tredjedel av de som får bostad först. Det är inte bara att bygga ut bostad först, det behövs andra sätt också. Och det är, menade hon, viktigt med förebyggande insatser, t.ex. när någon missar att betala hyran.

Mötesplatser som Ny Gemenskaps kaféer är viktiga framhöll borgarrådet. Sofia Modig (KD) instämde, de ideella organisationerna har en nyckelroll menade hon. De kan vara flexibla, det finns inte en lösning som passar alla.

Stefan Nilsson (MP) betonade att fast bostad måste vare en generell rättighet, helst integrerad i det vanliga boendet. De allmännyttiga bostadsföretagen ska ta ett större ansvar, men det är brist på kommunala hyreslägenheter. Hotellhem behöver få fler bostäder.

Vid den efterföljande frågestunden utmanade Elias Markevärn politikerna att finna former för att stärka klienterna, ge dem en röst, ge dem utbildning så att de kan resa sig, inte bli behandlade. Sofia Modig svarade att självhjälpsrörelsen växt sig starkare, liksom sociala företag. Det ger egenmakt menade hon. Jackie Nylander ville liksom Roger Mogert ge mer stöd till sociala kooperativ. Jelle pekade på ett problem för den som haft skulder – att anmärkningen finns kvar i 4-5 år efter att skulden är betald. Och därmed svårigheten att få en bostad. Hur länge ska det behöva vara så, ska man behöva stå och ruttna i 4-5 år, undrade Jelle.

Morgan påpekade det orimliga för honom att en hyreslägenhet nu kostar 10-12 000 kr, redan halva den kostnaden är hög. Han utmanade också politikerna att ta ansvar för socialtjänstlagens vistelsebegrepp. Inte hänvisa ett par till två olika kommuner. Och också romerna måste ha någonstans att sova betonade Morgan.

Stina Bengtsson (C) höll med, det är inte värdigt att någon sover på gatan. Medan Sofia Modig (KD) sa att EU-medborgarnas behov och situation är så olika, det är jättesvårt att lösa menade hon. Ann-Katrin Åslund (FP) instämde, och konstaterade att frivilligorganisationerna är snabba och flexibla att hitta lösningar än staden. Anna König Järmlmyr (M) svarade att det är klart att staden ska ge tillfälligt socialt stöd, men att det framförallt handlar om hemmasituationen i Rumänien. Viktigt att samarbeta med frivilligorganisationerna som är på plats i Rumänien och Bulgarien menade hon. Roger Mogert (S) höll med om att frivilligorganisationerna gått i bräschen, men att staden motarbetat dem. Bra att ni borgerliga partier nu ändrat den policyn! För att lösa den akuta situationen behövs fler enkla härbärgen modell Vinternatt menade han. Mot slutet av debatten frågade Jackie Nylander de medlemmar i Ny Gemenskap som slutit upp till debatten, "vad vill ni?" Mat som inte gått ut, svarade Ulla. Militärtält och soppa, gör något snabbt redan nu i vinter, menade en annan. En ombudsman för de som faller mellan stolarna, föreslog Elisabeth Svedin. En helt annan människosyn, gör oss inte till klienter, sa Elias Markevärn. *Sven Erik Wånell*

Ny Gemenskaps årliga vårutflykt gick i år med Skärgårdsbåt till Grinda

Som vanligt hade Ny Gemenskap en stor utflykt i maj. Denna gång gick färden med Vaxholmsbåt till Grinda. Det var en härlig vårdag och många Ny Gemenskapare hade ställt upp för att ta morgonbåten ca klockan 8 från Strömkajen alldeles framför Nationalmuseum. En och annan som satsade på Nybrokajen eller tog fel på tiden dök upp väsentligt senare på Grinda.

Hela utflykts arrangemanget var genomfört i samband med att skärgårdsstiftelsen organiserade Skärgårdens Dag på Grinda - där stiftelsen har olika aktiviteter. Detta gällde speciellt en dag som denna med olika tävlingar, visningar, tipspromenader, varmkorv försäljning mm. Alla dessa aktiviteter pågick hela dagen och Ny Gemenskaparna spred sig ut över ön efter det att vi haft en gemensam lunch i vårsolen på en förbeställd restaurant nere vid hamnen.

Kort sagt, det var en jättetrevlig dag i vårsolen och många mysiga aktiviteter. Men så småningom var det dags att avrunda det hela. Då drog vi bort genom skogen till en annan brygga tvärs över ön. Det var rätt mycket folk både på själva betong bryggan och på stranden. Men när båten kom så fick alla plats. Efter att ha passerat Vaxholm fortsatte båten in mot storstaden igen. Och när vi väl var framme vid Strömkajen igen efter en hel dag ute i skärgården var vi ganska möra men mycket nöjda efter en toppendag i den svala vårsolens sken.

Uno S.

Vår förening är en spegling av samhället

Vårt samhälle förändras hela tiden och självklart även vår förening Ny Gemenskap, då vi är en spegling av vårt samhälle. Under de 13 år jag varit anställd i föreningen har verksamheten och målgruppen skiftat och så ska det vara. Att vi tvingades flytta från city till Västberga har självklart stor betydelse. Men nu har vi fyra öppna verksamheter och ett stödboende. Detta innebär att vi nu sammanlagt når fler i vårt samhälle än vi gjorde då vi bara hade en lokal på Kammakargatan.

Den grupp som nu de sista åren ökat markant, och som tillhör "de mest utsatta", är våra EU-migranter varav de flesta som besöker oss i Västberga tillhör gruppen Romer från Rumänien. Att vi har två anställda som själva kommer från Rumänien och kan kommunicera med sina landsmän är självklart en förutsättning som gör det möjligt för oss att hjälpa denna grupp. De flesta bor utomhus, även vintertid, och har stort behov av dusch, kläder, värme och mat. Kontakt med olika samhällsorgan och information om sjukvård, socialtjänst mm är också viktigt. Vi har nu ca 200 personer varje vecka som kommer till Västberga. Vi försöker självklart möta dem på ett så bra sätt som möjligt men får ofta konstatera att våra resurser inte räcker till. Även om vi nu har två duschar så räcker de inte till, om det är 60 personer som vill duscha. En del av våra svenska deltagare har också upplevt att "romerna" tar över allt för mycket av verksamheten. Söndagarna har ofta upplevts stökiga då romernas basbehov ställs mot övriga deltagares behov av mat och program, lugn och ro. Vi gör nu efter jul- och nyårshelgen därför ett försök att öppna på lördagarna för dusch, kläder och tvätt men inte dessa möjligheter på söndagarna. Självklart ska vi inte sortera människor vid dörren, (vilket är mot NG grundprinciper) men då utbudet varierar tror vi att målgrupperna kommer att variera mellan lördag och söndag. Förhoppningarna är lugnare både lördagar och söndagar. Ny Gemenskap har nu också fått en utvidgad roll i samarbetet med Stockholms stad, för de mest utsatta i dagens Stockholm. Vi startade i februari 2014 "Café Söder i Gemenskap" vid Mariatorget och nu i december, tillsammans med Fräsningsarmén, Café Östermalm. En av våra anställda, Magnus Helmner, är också ansvarig för Vinternatt 2, ett försök att hitta nya sätt att hjälpa EU-migranter att slippa frysa utomhus nattetid.

Ny Gemenskap behövs i dag och även i framtiden! *anser Anna Malmqvist, verksamhetschef*

Avtackning av Gunnar Edqvist

Gunnar Edqvist – vår mångåriga styrelseordförande i Ny Gemenskap avgick under våren 2014 efter ett mycket väl förrättat värv under så många år. En gång i tiden var han en tidigt drivande kraft under Ny Gemenskaps första år från slutet av 60-talet och han tillhörde den första kullen av "ettåringar". Dessa var heltidsengagerade ungdomar – "diakonala praktikanter" från Svenska Kyrkan och Svenska Missionsförbundet - som under ett år enbart jobbade med Ny Gemenskap. Detta arrangemang fortsatte sedan under tre årtionden in på 2000-talet och då hade totalt nära 100 ungdomar bidragit med sina engagemang och ständigt nya perspektiv. Det var särskilt värdefullt att ha Gunnar som ordförande eftersom han hade sina rötter så djupt i Ny Gemenskaps praktiska arbete och anda. Men nu var det slutarbetat som ordförande för pensionären Gunnar som på så sätt fick lite mindre av de många pendelresorna från hemmet utanför Uppsala till Ny Gemenskap i Stockholm. Vid det högtidliga avtackandet av Gunnar på årsmötet i mars 2014 fick han motta uttrycket för föreningens varmt kända tack i form av en för ändamålet målade tavla av Västberga Gård (se bild).

Gunnar avtackades med en målning av Västberga Gård.

Konstverket har målats av konstnärinnan Niina Kulgavaja, som också är konstgruppens konstnärliga ledare. *Red.*

En glimt från Kammiss boende i Västberga

Jag heter Joel och har nu varit boende i mer än två månader på "Kammiss Boende" som vi kallar det.

Vi är för närvarande 12 personer (varav en tjej) som ingår i den samlade gruppen som fått möjlighet att heltidsbo under stödjande förhållanden på det som vi som är spansk talande kallar "la Comidita". För de som inte kan spanska kan jag tala om att det betyder ungefär "Lite Mat".

Det är klart att vi får mer än mat, exv. har vi alla var sitt "eget" rum och gemensam matsal och samlingsrum med TV - och vi har mycket hjälp av personalen som finns just för boendet.

Joel trivs på "Kammiss boende".

Själv kommer jag från El Salvador. Till Sverige kom jag för cirka 4 ½ år sedan och jag har två tonåriga barn här. Jag har haft ordentliga problem med alkoholen så det har inte gått så bra för mig - även när jag provat andra ställen än Ny Gemenskap. Det är först nu när jag genom Kommunens socialförvaltning på Söder fått en av de åtråvärda platserna på "Kammiss Boende" som det hela verkar gå allt bättre. Socialsekreteraren på Söder har varit mycket hjälpsam. Självklart går jag på antabus som ju ger så häftiga medicinska effekter på den som ändå försöker dricka alkohol att man verkligen försöker undvika det. Och det har gått rätt bra för mig, vilket gjort att jag har kunnat börja med mina svensk-studier, speciellt eftersom jag inte längre behöver oroa mig för hyran om jag sköter mig. Det är en specialundervisning i svenska som heter "yrkessvenska". Meningen är att detta skall vara en del av det som gör att jag kan bli lärare så småningom i förskola/skolan. Jag satsar alltså hårt på att detta skall kunna gå vägen.

Hjälp med kontakter med socialen och med olika myndigheter får man här på "Boendet" av personalen. Vi äter oftast tillsammans frukost och lunch (som vi oftast får nerifrån bottenvåningens öppna hus) och när det gäller middagen hjälps vi åt att laga den tillsammans. Man städar sitt eget rum och vi hjälps åt att städa allmänna utrymmen. Behöver man specialmat så går det att beställa om man behöver det. Detta betyder att praktiskt taget alla träffas varje kväll i vardagsrummet, dels för middagen men också för TV-tittande. Det finns en TV både i Boendets våning i huvudbyggnaden men också möjlighet att se på TV i dagrummet i södra Annexet där somliga av oss också bor.

Vi som bor här kommer från olika delar av Stockholm och har alltså olika kontakter med det sociala. Det brukar funka. Vi tolv som bor här träffas varje vecka på ett torsdagsmöte där man kan prata med varandra och personalen om olika uppkomna situationer och om det finns några problem - t.ex. mellan olika personer som bor här - och som man på det sättet kan hitta en lösning på. Är det någon som är lite för stökig så brukar det räcka att man lite fint markerar att vederbörande kan vara lite tystare - speciellt om det gäller nattetid.

Jag tycker att det är en stor chans jag fått genom att ha kommit in på "Kammiss boende". Min vision är att jag skall klara av mina studier så jag kan få jobb som lärare. Det vore roligt eftersom jag i mitt gamla land El Salvador i mer än ett årtionde arbetade i en organisation som ordnade med byggande av bostäder - ofta för personer som verkligen behövde det. Så jag känner till sådant socialt inriktat arbete. Och att jobba exempelvis som förskolelärare i Sverige vore ett bra sätt att anknyta till detta i mitt nya hemland.

Jag ser också fram mot att förstärka mina förbindelser med mina två barn (som nu är 19 respektive 12 år gamla) och som jag redan nu träffar regelbundet (inte minst med viss läxhjälp till den yngre). När jag så småningom blir klar med studierna och får ett jobb så hägrar naturligtvis ett eget boende. Det skulle innebära att min stora dröm går i uppfyllelse, nämligen att bygga upp en framtid tillsammans med mina barn. Det är det jag satsar på nu på "Kammiss boende", att lägga grunden för ett sådant framtida liv. Jag gillar boendet för att det är drogfritt och för att personalen finns där som stöd i detta varje dag och kontrollerar det. Det är den stora skillnaden mellan Kammiss och flera andra boenden. *Joel berättade/Uno skrev*

Kafé i gemenskap är välbesökta.

Kafe i gemenskap i innerstan

Utdrag ur en dagbok

Mars 2012 Kafé i Gemenskap Norrmalm;

Birgitta, jag och Björn traskade tre dagar varje vecka iväg från Kammiss till Korskyrkan. Ny Gemenskap skulle flytta till Västberga, vi prövade en ny modell för att kunna finnas kvar med verksamhet i innerstan. Det nya hade vi till stor del hämtat från Frälsningsarmén; tydlig och rättvis servering och något program. Vi var väldigt få gäster, det kändes ovant både att ta en femma för kaffet och att be gäster vara tysta kl.10.30 när vi hade samling. Men alla som var där upplevde något positivt, som att vi kom närmare den nya gemenskap vi har som vision att arbeta för.

Idag är Kafé i Gemenskap Norrmalm en självklar mötesplats som skapar trygghet och hopp för många. S:t Johannes församling, Immanuelskyrkan, Korskyrkan och nu också Filadelfia samarbetar med Ny Gemenskap på Birger Jarlsgatan 66 B.

Februari 2014 Kafé i Gemenskap Söder

Stadshuset uppmuntrade oss att skapa fler Kafé i Gemenskap och när jag fick kontakt med kyrkor på Söder visade det sig att det länge funnits en längtan efter ett brett samarbete med social inriktning. Väldigt snart efter öppningen den 17 februari såg vi tendenser att bli välbesökta och vad som var roligt var att många inte tidigare hade gått på Kammiss. I november är vi i genomsnitt över 80 gäster per dag. Det är lite mer högljutt än Kafé Norrmalm, men vid samlingen kl.10.30 infinner sig samma lugn och tysta gemenskap. Många av gästerna menar att det är viktigare än frukosten.

Maria Magdalena, Sofia, Högalid och Katarina församlingar är med liksom Andreaskyrkan, Söderhöjds kyrkan och Katolska kyrkan. Kafé i Gemenskap Söder finns på Blecktornsgränd 13 vid Mariatorget.

September 2014

Robert Tuftström var tillbaka i stan efter ett par år i Rwanda där han för Frälsningsarmén arbetat med flera hjälpande projekt. Robert som så länge arbetat med FA's Sociala Center, varit lokomotiv i Gemenskapens Dag och Jul i Gemenskap och hjälpt oss som metodstödare när vi arbetade fram Kafé-modellen. Nu tog vi en promenad och han berättade att hans nya arbetsplats, kåren Templet, ville göra om sin kaféverksamhet till ett Kafé i Gemenskap. Han menade att vårt sätt att skapa breda samarbeten, att ta emot frivilliga, var något som de ville ta del av.

December 2014, Kafé i Gemenskap Östermalm startade den 1/12.

Magnus Helmner, Ny Gemenskap

**Robert Tuftström/Frälsningarmén
och Uno Svedin/Ny Gemenskap.**

Kaféerna - några personliga intryck

I början av sommaren 2014 fick jag erbjudande att börja jobba på kafé i Gemenskap Södermalm.

Jag började utan att ha en aning om vad som väntade. Det som väntade var glada, ledsna, förväntansfulla, påtända, nyktra och uppgivna människor, men även människor med hopp om en bättre tillvaro dvs. som de flesta människor i vår stad egentligen har det- om än möjligen i en mer intensiv form.

När jag sen blev tillfrågad om jag ville ta över Kafé i Gemenskap i Korskyrkan så tackade jag nästan genast ja.

Idéen med kafeerna är att skapa ett rum eller en fristad för de som behöver det. Vissa kommer från gatan och behöver värme. Andra har sovit på Centralen, men behöver vila en stund till. Det finns de som har bostad eller är ensamma och kommer för att umgås. Alla är välkomna, men det är sällan ”bratsen” kommer in. Kanske får vi chansen att jobba med denna grupp, då de kanske skulle ha nåt att lära. Jag har i alla fall lärt mig mycket av alla gäster som jag haft förmånen att umgås med.

Vi har öppet månd-fred kl. 9-12 och varje dag klockan 10.30 försöker vi ha en lugn stund kring en händelse. Det kan vara musik, diktläsning, intervjuer, berättande, bildvisning m.m.

I kafé i Gemenskap Norrmalm fanns redan sedan tidigare en etablerad form när jag trädde in.

Tisdagar, onsdagar och torsdagar var fyllda med ”händelser” av diakoner och församlings-medlemmar. Detta kändes mycket bra och man ville gärna komma och bidra till stämningen i detta rum. Alla dessa olika musikgäster har bidragit till att öppna upp denna verksamhet. Jag och gästerna ser med nyfikenhet fram emot nästa dag och vad som kommer att hända.

Det är inte varje dag vi har en musikgäst, men frågan har nu blivit: -Vem kommer idag?

-Ingen, säger jag! Vill du bli intervjuad i ”skavlansoffan”, säger jag. -Gärna! säger gästen.

Så delar vi med oss om vår bakgrund och lär känna varandra lite mer. Att vi har haft många olika musikgäster har också bidragit till att våra frukostgäster fått inspiration. Det finns så många spännande historier och talanger i detta rum. Tänk om alla dessa historier fick komma ut i luften! Det finns så mycket värt att berätta. Skriv. Skriv! SKRIV! Det finns faktiskt många som vill höra! Tjing!

Jonas Stadling

Ett stort grattis till verksamheterna vid alla kaféerna

Roligt att se den goda utvecklingen av arbetet med café/öppet-hus med Ny Gemenskap och församlingarna i innerstaden! Både en dos glädje och en nypa stolthet ska ni känna. Lycka till med ert fina och viktiga arbete för människor i utsatta livssituationer i vår huvudstad!

*Pax et bonum!/Hans-Erik Lindström,
(Diakonipräst och ”Ny Gemenskapare”)*

Per Lager.

Mare.

Edward.

Niina.

Årets konstutställning på Ny Gemenskap

Även i år har konstgruppen haft sin sedvanliga vernissage i början på juni av årets alster på Västberga Gård. Många av dessa konstnärliga bidrag glädjer oss även långt senare in på hösten och lyser på väggarna och gör oss glada. Som vanligt – vilket är jättetrevligt – så är vernissagen inte bara att titta på de nya upphängda konstverken. Man går runt från konstnär till konstnär och den som gjort tavlan (eller tavlorna – max 3 stycken) berättar om hur konstnären tänkt och vad tavlan föreställer och hur olika minnesbilder kommit till uttryck. Som alltid hade konstgruppens ledare Niina, Nina och Björn en central plats och avtackades efter deras insatser under ett helt år då man alltid träffats och målat på tisdagarna. Men också alla de andra deltagarna skall framhållas som gjort så fina konstverk. Under året har konstgruppen (som alla är välkomna att delta i) gjort flera intressanta konstutflykter exv. till Thielska galleriet. */Red.*

Tavlor gjorda av förstagångsutställaren Steffi "Monaco".

Första gången på Ny Gemenskaps konstutställning

Detta var det första året som jag var med som utställare på Västberga Gård (men jag har ju varit med i 3 år på utställningen på Klaragården, även om den tyvärr bara är öppen en dag och då alltid på kvinnodagen). Sen i april i år har jag även varit med på Nordiska museets projekt "folkkonst" som varar ett helt år. Har hittills fått 5 tavlor sålda och jag har skänkt en till S:t Görans sjukhus, men jag minns ej vilken avdelning det var, tyvärr. På Nordiska museet läste jag två av mina skrivna alster och det var mycket uppskattat. Den ena av dem hänger på utställningen på Nordiska museet och är översatt av dem där till engelska. Den var specialbeställd. Jag är dessutom en pionjär där, då jag för första gången använt ordet "hen" hos dem. Det är väldigt kul.

Steffi "Monaco"

Livet som hemlös

Blev hemlös som 48-åring i mitten av februari 2009 - dan innan förtidspensionen kom. Trodde aldrig det skulle ske då SKB hade ett sparkonto, där jag hade samlade pengar.

Jag hade fått ihop till tre hyror och lite till "fick". Efter om och men, så fick jag ut sakerna från Kronofogden - en dag över tiden. (Hittade nämligen innan dess ingen bär- och körhjälp och inte heller någonstans att lagra sakerna billigt). Sen blev det att smussa, med en "utsortering" till det vandrarhem, som det sociala med nöd och näppe betalade några månader. (Sen blev det ingen mer hjälp från dem p.g.a att jag har en förtidspension som tydligen precis "överstiger deras normer för att få bidrag, inte är utlänning och inte heller är psykiskt sjuk").

Därpå gällde det att övertala dem på stadsbudskåren, att få göra ytterligare en utsortering. Efter mycket kryssande till Riga, Tallin och Helsingfors - plus att vandra ute om nätterna ibland - så blev det jul. En bekant, på Alro, lät mig bo hos honom ett tag. Sen var det dags att bo i stora sovsalar på billiga vandrarhem och åka på kryssningar igen. Märkte att jag inte klarade ekonomin utan extrahjälp, så jag anmälde mig som säljare på Situation Stockholm. Det hjälper ju i alla fall lite. Men jag har jobbigt att komma iväg och sälja p.g.a alla mina krämpor. (För att vara precis så har jag lung-sarcoidosis, fibromyalgi, ämnesomsättningsrubbnings och nu även Kol). Har dock slutat röka igen, puh, men är ganska överviktig, tyvärr. Har aldrig haft drogproblem eller missbrukat alkohol, men jag dricker gärna öl i goda vänners lag - ibland.

Fick sen ett tag bo hos ny väninna (som jag träffade på en av kryssningarna). Hon ansåg sig för fin, för att jag skulle få åka till "Klaragården" och hämta matkasse, eller att få gå på deras gratiskurser, exempelvis i konst och skrivning. När hennes make, kom hem, efter lång tids resande, så behövde han rummet igen. Då fick jag bo hos "min" kille, ett par månader - men det funkade inte. Så blev jag ett tag tillbaka i mitt 1:a inneboende igen. Då började jag även att sälja de hemlösas gatuskiva. När det var dags att flytta ut från den karln igen så blev jag erbjuden att vara med i reklam, för tidningen. Jag tackade ja efter bara en kort fundering.

Äntligen fick jag ihop till en billig laptop. Min post går sen länge till en förening som jag är med i. Det blir att hämta den en gång i veckan. Och pantflaskor/burkar har jag hela tiden behövt ta vara på när hittat dem. Jag var även med på Tiggardagen - trots att jag inte gillar tiggeri, egentligen. Det är ett evigt snurrande för att få gratismål här och där. Har bara 25% handikappersättning, men skulle behöva mer. Jag klarar ju inte att sova utomhus och skulle behöva färdtjänst. (Det får man inte ha som hemlös). Måste också be - till exempel på Klaragården - om "ny-gamla" kläder ibland. Alla vandrarhem har tyvärr inte spis eller frys, utan bara micro och kylskåp. Det är också problem med att få tag på någonstans att sitta. (Man behöver bl.a. värme på vintern eller skydd för vinden på sommaren). Utan att betala användningen av datorn kan det vara svårt att boka bra tider och dessutom få mer än en timme åt gången på biblioteken.

Det är heller inte lätt att sova med många andra, särskilt om det finns snarkare där. Och folk ställer ofta sina saker i vägen och man måste "köa" för att komma åt så man kan fixa i ordning sin mat. Man får också hoppas att maten ej blir stulen, trots att man lagt den i påse med namnlapp på. Det finns även många andra problem, men jag kan tyvärr ej ta upp alla här./*Steffi Monaco*

Steffi är ofta utklädd när hon säljer Situation Stockholm.

Wifi är gratis, men man måste betala för fiket.

*Lars Adaktusson (kd), Gunilla Moshi (Sv. Kyrkan),
Åsa Lindhagen (mp, socialborgarråd) och Magnus Helmner (Ny Gemenskap/samordnare).*

Från november-seminariet ”Vem bryr sig” på Immanuelskyrkan

Den 17 november 2014 arrangerades ett öppet eftermiddags- och kvällsseminarium på temat ”EU-migranter – vem bryr sig?”. Medarrangörer var Studieförbundet Bilda, Ny Gemenskap, Frälsningsarmén, Equmeniakyrkan, Immanuelskyrkan (där seminariet ägde rum), Svenska Kyrkan – Stockholms Stift, S:t Johannes församling och Korskyrkan. Medverkande var bl.a. Stockholms nya socialborgarråd Åsa Lindhagen (se bilden - där tillsammans med de andra i kvällspanelen). Ny Gemenskap var i hög grad medverkande till att arrangemanget kommit till stånd genom sin Magnus Helmner, som också är Stockholms Stads nya samordnare för insatser bland EU-medborgare.

Det hela började med en inledning i stora salen där nästan 200 personer kommit samman för seminariedelen under eftermiddagen. I inledningen medverkade bl. a. företrädare för Sociala centret och Socialtjänsten. Snart nog bröt de församlade deltagarna upp i fyra arbetsgrupper där olika organisationer som alla har gedigen erfarenhet av arbete med EU-migranter delade med sig av sina kunskaper. Exempel på organisationer som medverkade i detta är Crossroads, Vinternatt, Sociala Centret, olika lokala församlingar och Räddningsmissionen i Göteborg. Även Ny Gemenskap var representerat som talare i grupparbetet genom sin verksamhetschef Anna Malmqvist. Hon berättade om vårt arbete i Ny Gemenskap för rumänerna på Västberga gård (inte minst med våra duschar som är hårt använda, klädesutdelningen och naturligtvis mat). Allt kontaktarbete som utförs av våra två rumänska medarbetare Paula och Marian i Ny Gemenskap är av central betydelse. De ägnar sig på heltid åt detta arbete. Men också insatserna kring övernattningsplatser på andra platser i Stockholm ingår i Ny Gemenskaps satsningar och som oftast görs i samarbete med andra organisationer under den kalla tiden på året.

Mycket hände under både inledning, grupparbete och det offentliga panelsamtalet. Vi fick t.ex. höra att församlingarna i Gnosjö lär de romska kvinnorna att baka bröd som de sedan säljer och männen hugger ved som säljs i kassar och de får förtjänsten. Initiativtagarna har också liknande projekt på gång i Rumänien. Svenska kyrkan och Equmeniakyrkan har också projekt där – många inriktade på utbildning. I en arbetsgrupp berättade Svenska Kyrkan om insatser både i Sverige och i Rumänien.

I en annan arbetsgrupp fick de som valde detta seminariepass förflytta sig till Göteborg, närmare bestämt till Räddningsmissionen och dess verksamhet med särskild inriktning på rumänska romer som finns i Göteborg och saknar bostad. Räddningsmissionen är frikyrkornas sociala organ i Göteborg, och har funnits sedan 1952. Verksamheten riktad till hemlösa romer startade 2008, då många fanns på en camping i Askim. Genom samverkan med Göteborgs stad kunde åtta romska barnfamiljer erbjudas lägenheter, SFI och en mentor för att etablera sig i Sverige. För flertalet av dessa familjer har det gått bra.

Samtidigt har det kommit allt fler ”cirkulärimmigranter”, som inte stannar utan är i Göteborg av och till för att kunna försörja sin familj i Rumänien. Ingen av Räddningsmissionens fältarbetare nådde fram till dem, men efter det att tre ur de åtta familjer som fått lägenhet knöts till arbetet har relationer etablerats med dessa. En framgångsfaktor har varit att dessa tre kunde rumänska, romani och tillräckligt med svenska. De har också haft samma livssituation som de som nu lever som hemlösa. De kunde därigenom skapa förtroende. Under hösten 2012 hade de kontakt med cirka 120 personer.

En insikt var att något behövde göras för barnen. Räddningsmissionen fick möjlighet att starta en förskola, och hjälpa de äldre barnen till skolgång vilket möjliggjordes genom att de inte längre behövde passa sina småsyskon. Det anser Räddningsmissionen vara en klokare strategi, än Stockholms där socialtjänsten inte accepterar att barn är med, vilket kan leda till att barnen är med men göms undan och far ännu mer illa. Under första året, 2013, hade Räddningsmissionen kontakt med cirka 50 barn.

Genom samarbete med Göteborgs stad och olika frikyrkoförsamlingar har Räddningsmissionen åtta husvagnar för tremånadersboende. Husvagnarna står vid frikyrkan, som svarar för sociala kontakter, allt annat sköts av Räddningsmissionens personal. Räddningsmissionen har också en mötesplats, där alla är välkomna för gemenskap, information och stöd i kontakterna med t.ex. sjuk- och tandvård, skola och olika myndigheter. De erbjuder också kurs i svenska, och att lära sig skriva och läsa.

Efter grupparbetet återsamlades alla för en plenar diskussion kring temat ”Vem bär ansvaret?” Senare på kvällen hölls ett offentligt samtal med Carl Svanell, (Johannes församling) som moderator och med de personer som finns på fotot som paneldeltagare. Som helhet betraktat får seminariet ses som en stor framgång. En stor mängd personer från många organisationer och från det offentliga livet deltog och presentationerna och diskussionerna i arbetsgrupper och paneler var både mycket kunniga och intressanta.

Uno Svedin och Sven-Erik Wånell har här rapporterat från de olika delarna

www.svenskakyrkan.se/migration - se t ex spalten “Svenska kyrkan om...”

Equmeniakyrkan - <http://equmeniakyrkan.se/var-mission/kyrkan-i-varlden/migration-och-mangfald/projekt-for-stod-till-romer-i-rumanien/>

podrom.se - har mycket information - bl a om Räddningsmissionen

Seglarlägret på Koviken

Jovisst, Sommaren var fantastisk !

Inte ens bristen på vind gjorde livet surt för seglarna i årets läger på Abrahamnsbergskyrkans Koviken. Det krävs bara än mer skicklighet för att ta sig fram och leta efter en pust och kanske utnyttja svallet från förbipasserande racerbåt. Våra kapten /instruktörer Bertil och Henrik gav iallafall inte upp utan för fjärde året i rad har dom tagit emot oss Nygemenskapare för ännu en vecka med tackel och tåg och gemenskap.

Det ska ju alltid finnas en kapten i varje båt och eftersom det finns fyra segelbåtar så blev det naturligt att de vana seglarna Leif och Åke tog sig an de andra två. Åke var ny i gänget, men Leif har varit med alla åren. Vilka var då de andra seglarna?

Några var med för första gången och några har varit med tidigare. Det är vanebildande att segla! I år deltog vi dvs. Per Erik, Björn och Kristoffer, Niina, Leif F., Leif N., Axel, Einar, Bengt-Johnny, Maria, Åke, Lars, Stephanie, Tony, Anders, Johan, Hugo och Eva o så förstås Henrik o Bertil. Under de här fyra åren har totalt ca 40 Nygemenskapare kunnat delta. Den äldsta har varit 82 år o den yngsta 5 år!

Visst seglade vi - varje dag var det ett förmiddagspass och ett eftermiddagsdito. Ett par tre timmar per pass, men eftersom man är beroende av vinden så kan man inte så noga veta när man kommer hem.

Koviken ligger på Lovön i Mälaren och fjärden vi seglar på heter Lambaröfjärden. Men utöver segling är Koviken en plats för annat som promenader, bad och "bara vara" liv! Men visst blir det också mycké med mat! Finns det inte mjölk så är det bara att spurta iväg till Brommaplan ca 1 mil bort. Einar och Johan och

Härlig grillkväll under seglarlägret.

Maria och Tony ägnade köket mycken tid. Ja, man gör saker tillsammans helt enkelt!

Vår vana trogen så tog vi oss en kväll till Lovö kyrka där en mängd berömdheter finns att ge sin respekt, men mest uppskattad var nog den katt som tog emot oss. En annan tradition är heldagsseglingen till Drottningholms slott med guidat besök på slottsteatern (gratis, tack vare Leif S!). Med den magra vind vi hade i seglen var det ett ganska så djärvt företag att ge sig ut på denna segling - men hem kom vi efter ett missöde med ett ankare som fastnat i någon stenusling. Men upp kom den!

Vi hade en presentation på NG en söndag i oktober av vår härliga vecka med bildspel och besök av Henrik och Bertil som berättade om Koviken och om Vindens Vänner som är Abrahamnsbergs-kyrkans handikapp-seglarklubb. Vi är glada över att vi har kvalat in i klubben! Här några av bilderna att njuta av! Det gör iallafall vi som var med! Kanske är du med nästa gång!

Teorilektion med Bertil.

Eva Lamm-Svedberg

Tre segelbåtar på Koviken.

Detta var det första året som jag äntligen skrev upp mig på anmälningslistan – och kom med! (Jag var denna gång på 8:onde plats av 15).

Åkte dit med Niina, då vi just för tillfället bodde nära varann (jag var tillfälligt inneboende hos en vän på samma gata). Mötte resten på busshållplatsen, på Brommaplan. När vi installerat oss ute på Koviken på Lovön, blev det mat och sen att vänta ut regnet, under pressningen på altanen. Under tiden fick vi oss ett gott skratt då Johan kom åt pressningen och blev översköld med vatten. Synd att jag bara fick med pratet på filmen just när det hände. Därpå åkte alla utom Niina och jag iväg i båtarna. Vi målade i stället. Efter en del prat med Johan så fortsatte vi med det, ända till sent på kvällen. Nästa morgon efter frukost, blev det högläsning, på altanen. Sen målade Niina och jag igen. Men på eftermiddagen åkte hon med i båtarna, så jag passade på att vila ut. På kvällen försökte Johan, hjälpa mig med min dator, som jag antagligen fått virus i. Vi la oss inte så sent den kvällen.

Tredje dagens eftermiddag tog jag mod till mig och följde med i båtarna, (trots min fibromyalgi m.m.). Det var naturligtvis härligt och Leif, Johan och jag hade kul. Vi trivdes väldigt bra tillsammans. Johan hjälpte snällt till i köket vid varje mattillfälle. En kväll var vi några som åkte och kollade på den lokala kyrkogården, och där blev vi följda hela vägen runt av en kelen katt. Vi stannade och åt medhavd matsäck på Drottningholm under en segeltur, och vi fick också en guidning på Drottningholms gamla teater. Det var trevligt.

Fjärde dan låg Johan och jag intill bryggan och pratade. I den tidiga kvällen åkte Johan hem - ledsamt nog – och det trots att vi alla skulle mysa med utegrillning senare samma kväll. Vi som var kvar åt gott som vanligt och hade trevligt. Efter det blev det nakenbad, som kvällen innan, och därpå pratade jag med Bengt-Johnny (som kommit till lägret den andra kvällen). Med var också Leif och ett par till. Vi var uppe till sena natten - igen. Sista dan blev det så klart städning och ett snabbt nakenbad. En del åkte hem lite tidigare på dan.

Steffi "Monaco"

Med varm hälsning från Matlagningsgruppen

Matlagningsgruppen träffas i annexet på Västberga gård varje onsdag klockan 10.30 och lagar lunch tillsammans. Vi provar olika smaker och recept utifrån säsong, fantasi och vad som finns i kylarna för tillfället. Det brukar vara full aktivitet med hackande, hällande, stekande, fräsande och kokande grytor. Ibland snubblar vi över recept som tål att upprepas igen och igen och igen....

I det här numret vill vi dela med oss av ett av våra favoritrecept på härlig dessert.

En himmelskt God Lingonpaj som passar till det mesta! (Lingonen kan bytas ut mot andra bär för variation men vi tycker att de syrliga lingonen gör sig extra goda mot det söta marängtacket).

Sätt ungen på 175 grader

Dela tre ägg i gulor/vitor

Botten:

Blanda äggulorrna med

½ dl socker

1 dl smör

3dl vetemjöl

Fördela i botten av en pajform, helst med löstagbar kant

Blanda ett paket frysta lingon (eller färska efter behag) med

1msk potatismjöl och 1msk socker

Täck botten med bärblandningen

Himmelskt god lingonpaj!

Toppen

Vispa äggvitorna till hårt skum

tillsätt 1dl socker och vispa upp till hårt skum igen (man ska

kunna vända på bunken utan att innehållet faller ut) Man vet att marängblandningen är klar när den lätt går att

forma till spetsiga alptoppar! Täck bären. Grädda i 175 grader ca 10 min. God jul önskar vi i Matgruppen!

Fotogruppen rapporterar ...

I september i år föddes Ny Gemenskaps fotogrupp som träffas varje onsdag i annexet på Västberga gård. Fotograferar gör vi flitigt hela veckorna och när vi ses så går vi igenom materialet. Vi introduceras till fotokonstens många ansikten genom praktiska övningar med fotograf Johan, samt med studiebesök och filmer.

Vi fotograferar analogt med varsin lånad kamera, allt mellan himmel och jord, ljust och mörkt.

Kontakta oss om du är intresserad av att vara med eller veta mer om vad vi pysslar med!

Man kan även se smakprov på höstens arbete på vår blogg.

Miranda Ledebur

Nedan följer några smakprov av våra Västbergafotografer:

Ett fönster med gardin.

En vilande hund.

Porträtt.

Gatans universitet i Gamla stan - ett minne

Det här var i de gamla tiderna, ungefär i slutet av 60-talet. Då bildades ett helt informellt "gatans universitet" av ett gäng som kände starkt för detta. Mötesplatsen var i Gamla stan i ett hus mycket nära T-banestationen där. Lokalen var en gammal konst skola. Kravet för att få vara med var att man verkligen levde på gatan. Hela verksamheten höll på i hela två år.

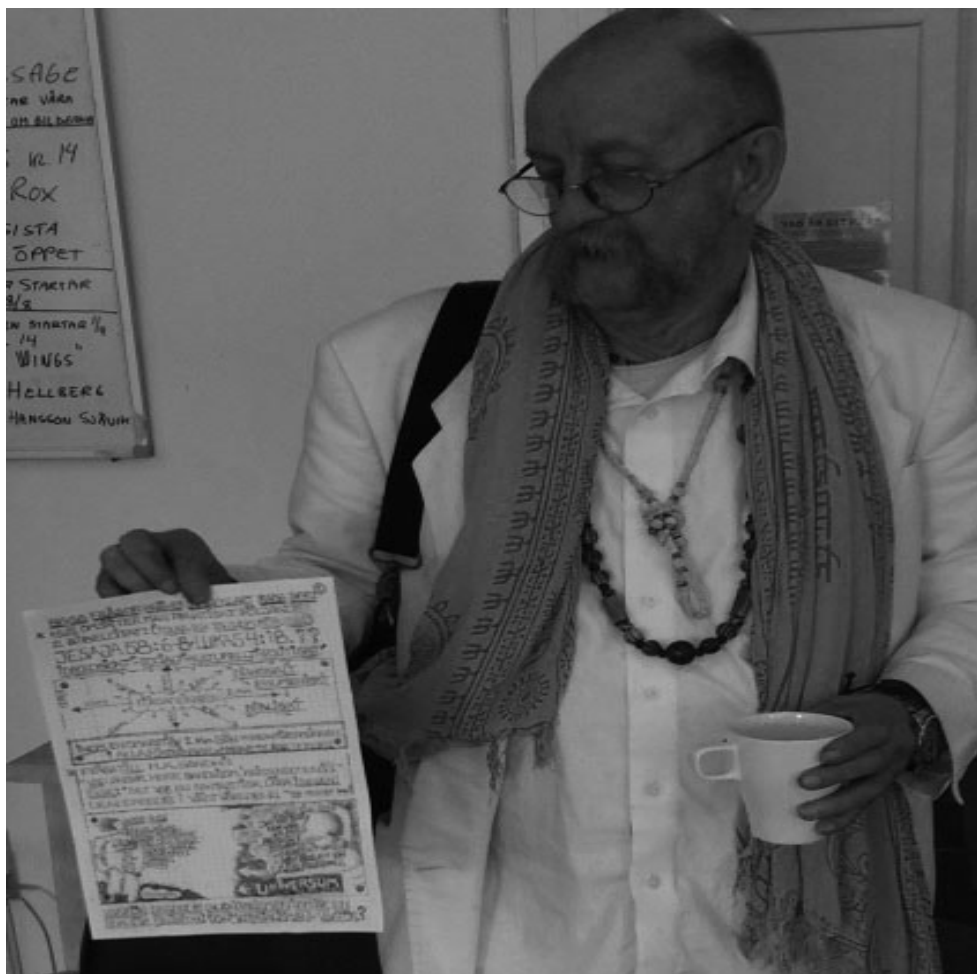
Idén bakom GU var att unga som släppts ut exempelvis från ungdomsfängelser, behandlingshem o.d. skulle kunna skapa sina egna utbildningar i det liv som levdes på gatan. Jag minns att föräldragenerationen var skitförbannad på oss unga. GU byggde på idén att allt jag har som erfarenheter från gatan också kan föras över till andra. Det kunde gälla hur man skulle kunna ta sig in i någon byggnad för att kunna sova – även på ställen där det kunde vara tekniskt farligt. Det kunde också vara hur man kunde hålla sig undan från de som jagade en och många andra nyttiga praktiska kunskaper.

Det sociala universitetet var också ett hån mot ett som det uppfattades rigidt samhälle som inte gav utrymme för ungdomar med risiga förutsättningar. Verksamheten var kort sagt som ett slags hånskratt mot konformismen. Flera av deltagarna var exempelvis inblandade i att sälja tidningen Puss för 1 krona exemplaret på Hötorget. Här samlades folk av mycket olika slag som mods, hippies och andra med en brokig mängd namn... Man kunde faktiskt kalla verksamheten "det a-sociala universitetet" om man så ville. Jag vill minnas att det fanns en bok som hette något som "Vi är den generation som Era föräldrar varnar för...". Och det var också känslan i verksamheterna på överlevartället "gatans universitet".

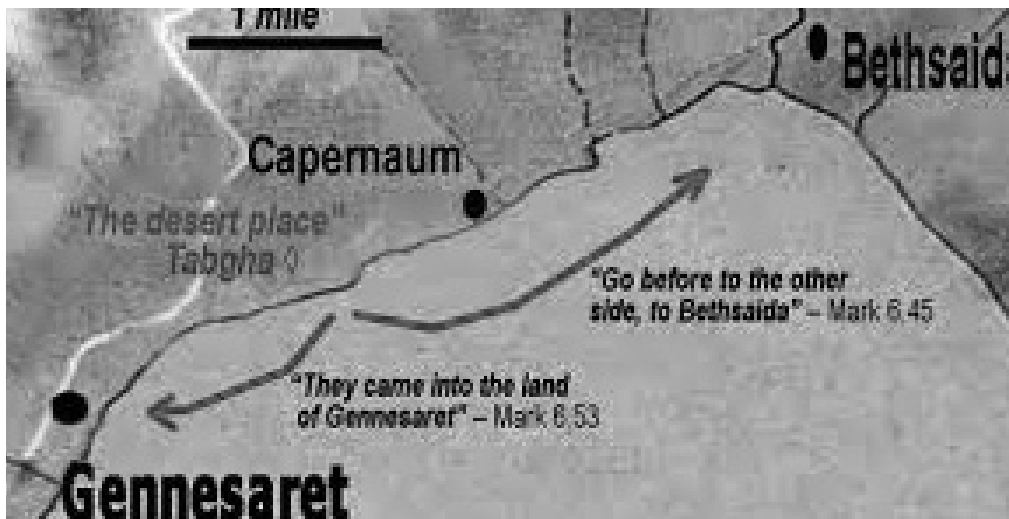
Elias berättade för Uno

Dikten Om

*OM Televerket får
kommersialisera den
lönsamma ensam-
heten,
privatkapitalet tjäna
pengar på sjukvården,
affärsmännen
göra operan och
idrottsrörelsen till ly-
diga redskap för sina
syften,
Då kommer vi att leva
i de övergivna
idealens samhälle.
gungande våra sam-
veten till sömns i
Mammons knä,
medan våra själar
fladdrar som trasiga
urtvättade kalsingar
på kapitalismens
klädstreck
utanför kommunens
soppkök!
Baba Elias Ram Das*

Baba Elias Ram Das

December vid Genesarets sjö

Året var 1970. Någon semester hade jag inte tagit ut, trots att vi var inne i december.

Ännu hade jag inte börjat på min prästutbildning, utan arbetade på Barnavårdsnämnden i Stockholm på en ungdomsgård i City. Lokalerna behövde repareras. Under tiden satte jag en lapp på min expeditjonsdörr: "ÄR PÅ PILGRIMSRESA" - och så reste jag ner till Israel.

Några snabbglimtar från resan kommer här. Jesus säger om Nasaret: "En profet är inte föraktad utom i sin fädernestad". Jag tyckte inte heller om staden Nasaret. Kyrkan verkade mest som ett museum i sockersöt stil. Så mycket bättre tyckte jag då om det än i dag pastorala landskapet kring Genesarets sjö, där mästaren så gärna uppehöll sig och där han kallade lärjungar. I dag skulle han kanske kallat Jerzy, en fiskeri-ingenjör anställd vid en fiske- kibbutz utanför Tiberias. Han hade falskeligen uppgett sig vara jude i Polen och på så sätt lyckats få upehållstillstånd.

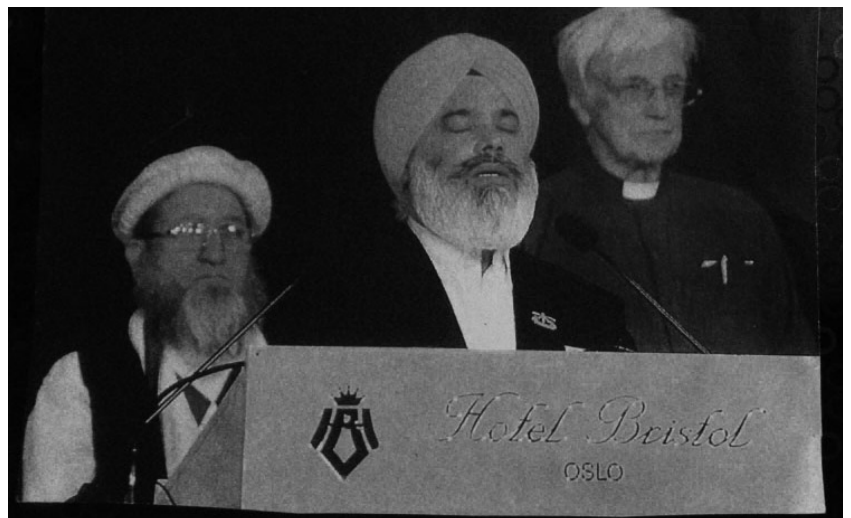
I Israel hade man först velat straffa honom för att han hade åsamkat landet dryga resekostnader. Men sedan hade man skrattat åt saken och ålagt honom att ersätta landet med sina fickpengar från kibbutzen, en sak som han tydligen avsåg att göra inom de närmaste 20 åren, när man såg hans glada liv på restauranter och förlusteställen. För det var trots allt inte så, att han hade haft nytta av att uppge sig vara jude, när annars den hårda regeln gäller, att en jude måste vara minst sju gånger så duktig som sin medtävlare, för att få rätt att vara med och tävla. På Jesu tid tycks man också haft båtar och redskap ihop. Mycket fisk lär ha exporterats till romarriket. Jerzy och hans folk i vår tid använde radar, men det gällde att inte skatta den annars fiskrika sjön för mycket.

Ett vackert minne är ruinerna av den gamla synagogan i Tel Chum vid kapernaum. När jag framför mig ser trädgården och platsen där Jesus predikade får jag lust att upprepa vad Psaltaren säger: "Låt mig få bo i din hydda evinnerligen, under dina vingars beskärm tager jag min tillflykt".

Kanske blev det en fridfulljul detta år. Det hördes inget av de sedvanliga artilleri duellerna från den närbelägna fronten i Golan. Ute på fälten kunde jag se folk arbeta.

"Välsignad du Herre, vår Gud, den evige konungen, som frambringar bröd från jorden"

Åke Lion

Åke Lion tillsammans med en sik och en iman i Oslo.

Manhattan Skyline

Reseberättelse och sång från New York

Måndagen den 23 december 2013 klockan 00.00 uppnådde drottning Silvia och jag 70 års ålder, den förra på Oscarsteatern i Stockholm, den senare på Grand Central Terminal i New York, världens största järnvägsstation. Klockorna på Amerikas östkust visade då 18.00 med sex timmar kvar till jubileumsdagen. I samma ögonblick råkade jag snava över en plånbok som ägaren några timmar senare återfick på mitt hotell, Hampton Inn intill Empire State Building. Den erbjudna hittelönen bollade jag över till Miss Cathy i hotellreceptionen, som med hjälp av kontokorts-kollektionen lyckats få kontakt med plånboksägaren per telefon. För egen del tackade jag i stället ja till det alternativa erbjudandet om ett glas vin i hemmiljö. Detta val renderade mig en angenäm kväll hemma hos en mycket sympatisk ung man på Long Island.

Hur plånboken hamnat på stationsgolvet fick sin förklaring. Just den 22 december, fjärde söndagen i advent, hade temperaturen i New York gjort ett tvärt och kortvarigt kast från köldgrader till sommarvärme och fått damerna att gå lättklädda med generösa urringningar och herrarna att kasta jackan över axeln, i detta fall med påföljden att plånboken gled ur sin ficka. En tillfällig värmebölja hade alltså utlöst en händelseutveckling som lett till att en turist från Sverige, på hemväg från sitt livs första promenad i Central Park (där han särskilt beundrat ryttarstatyerna vid sydsidan) och på tröskeln till ett nytt decennium av sin levnad, plötsligt fick ansvaret för en okänd medmänniskas mest privata och oumbärliga tillhörigheter - en händelseutveckling förmodligen långt utanför gränserna för matematiska sannolikhetskalkyler.

Tal, min nyfunne vän, nyinflyttad på 27:e våningen med en grandios utsikt över Manhattans skyline, da-taexpert med egen firma, två huskatter och söt flickvän från Brasilien, har en bakgrund i Israel. Tals farfar har lämnat ett bidrag till litteraturen om Israels förlorade stammar i den postuma boken "The Biblical Hebrew Origin of the Japanese People", utgiven av Tals far, även denne bosatt på Long Island. Det må synas djärvt att söka Israels förlorade stammar i Japan, men Joseph Eidelbergs livsverk förtjänar att tas på allvar. En svensk recension skulle glädja hans sonson.

Lars Hultén

Hoppets låga

*Försökte skriva kärlek, på en gata i New York
om Marie som sällan gråter, som talar samma språk
om en tid som kom mig åter, en ja trots ja hade glömt
men hjälpte mig att åter få vakna ur min sömn.
Om att bränna sina fingrar när stubinen känns för kort
som en löpare som springer, fastän loppet går för fort
som tigern visar tänderna - när hungern blir för svår
ger Dig bitter ångest - i Dina redan öppna sår*

*Ännu finns de platser kvar,
på Rosebro Hotel
där ingen förnekar lögnerna
jag skrev i en novell
skyskraporna bedövar mig -
ja hör ej Dina ord
hjälp mig ner - hjälp mig ner,
hjälp mig Moder jord.
Text/Musik: Jörgen Näslund*

Vi minns Bengt (Olof) Orre

Bengt var född den 3 mars 1929 i Hälsingland. Han var min bästa vän i trettio års tid. Han trivdes bäst i mina hemtrakter i Varpula i Kauhava kommun. Vi studerade tillsammans på universitet både i Uppsala och i Stockholm. Vår vänskap blev allt viktigare när min man dog för 23 år sedan.

Bengt och jag har rest tillsammans till olika länder bl.a. till Ryssland och Finland där Bent kände sig hemma. Han var verkligen mycket språkkunnig. Vi besökte många historiska platser och städer och då var vi på museer, tittade på byggnader mm – konstintresserade som vi båda var. Vi träffade då många människor under våra resor till alla dessa olika länder. När Bengt var på egna resor bodde jag i hans hus och såg om det – men också när han var hemma. Vi hade utöver resorna gemensamma intressen i klassisk musik och dramatik.

Jag sörjer och saknar Bengt mycket. Frid över hans minne.

Eine/Anneli Engkvist

Så minns jag Bengt Orre

Bengt har dött vilket jag tycker är mycket ledsamt. De senaste åren hade han ofta smärtor i kroppen, men han talade sällan om dem. När jag tänker på honom fylls jag värme över hans gedigna kunskap i många språk - inte minst orientaliska språk. Han hade stor kunskap om den historiska "sidenvägen", vilket jag upptäckte med glädje då jag själv studerade denna antika transportled. Han kunde turkiska som fungerade som kommunikations språk på hela sidenvägen. Bengt hade även gedigna kunskaper i sanskrit.

Jag tror dock att slaviska språk (inte minst ryska) var hans huvudämne.

Bengt berättade nämligen ibland om sina studier i slaviska språk på universitetet i Sarajevo - en stad som då stod för mångfald ända fram till inbördeskriget i f.d. Jugoslavien.

Bengt deltog aktivt under ca. 3 - 4 år i Ny Gemenskaps konstgrupp där hans muralmålningar (mastodont) utfördes med hela handen som pensel (se foto). Ibland var målningarna större än han själv. Exempel på namn på Bengts skapelser är "Födelsen" samt "Pergatorium" – målningar som han presenterade på NGs vernissage 2013. En stor man och en nära vän har gått ur tiden.

/Björn Nyström

Vi minns Bengt (Olof) Orre

Bengt Orre tillhörde de där underfundiga Ny Gemenskaparna. På Västberga satt han nästan alltid vid samma bord – längst fram till höger vid fönstren i stora salen. Ofta var han inblandad i intensiva schackpartier som han ofta vann eftersom han var en så duktig schackspelare. Ibland kunde han berätta långa historier från främmande länder och om deras språk eftersom han varit lärare i sådant på akademisk nivå. Och det var många språk han kunde och som han på ett eller annat sätt varit inblandad i studier av. Inte minst var han intresserad av hur ljuden användes i tal i olika språk dvs. hela fonetiken. Och här hade han ofta helt egna idéer som bröt mot gängse uppfattningar på universiteten – åtminstone var det vad han antydde. Kort sagt var han en mycket självständig ande.

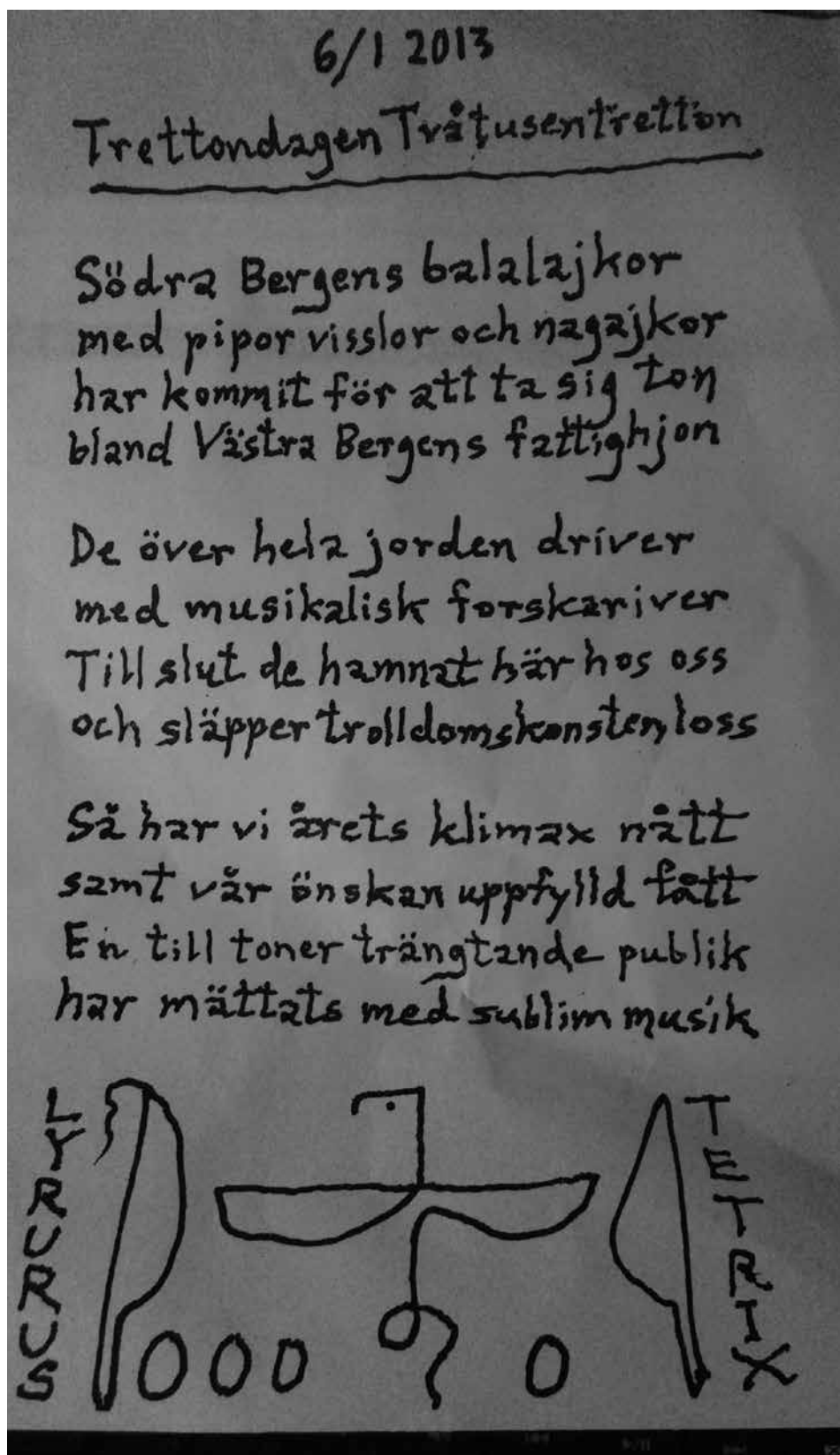
Inte så sällan formulerade han detta i ord i poetisk form.

Och var det inte i ord som han uttryckte sig så blev det i stora jättelika målningar som inte minst tillkom under Ny

Gemenskaps konstgrupps aktiviteter. Ibland var målningarna så stora att de var svårt att placera dem på väggarna i stora salen när det var dags för konstgruppens utställningar (se foto).

Jag sörjer verkligen Bengt djupt – han med de många bottnarna. Han med de oerhörda kunskaperna, som han ibland visade upp, utan att vilja imponera. Han med sin energiska självständighet. Han med sin vänlighet mitt ibland allt det andra. Och nu finns han inte längre mer hos oss. Det är väldigt tomt. /Uno S.

Södra Bergens Balalajkor har spelat på Ny Gemenskap under alla år i januari - och på de senaste 2 årens spelningar på Västberga gård skrev Bengt Orre hyllningsdikter till dem under spelningen och som han framförde efter konserten som tack. Detta är dikten från 2013.

Avsändare
Ny Gemenskap
Västberga Gård
Västberga Allé 30
126 30 Hägersten

Adressetikett

Frimärke

Detta är Ny Gemenskap - Vision

Ny Gemenskap startade 1968 som en vision om ett annorlunda samhälle, en gemenskap där ingen åsidosätts, där alla accepteras, ingen kallas avvikande. Målsättningen är att visionen ska genomsyra all verksamhet även då den kan tyckas svår att uppnå.

En utgångspunkt är idéen om solidaritet gentemot de svagaste i samhället.

Genom rättvisa, jämlikhet, rätt till integritet och tron på att alla lika värde skapas en grund för att gemensamt förbättra vardagen.

Ny Gemenskap menar att samhället har skyldighet att hjälpa och stärka utsatta, oavsett social och kulturell bakgrund, kön, nationalitet, etnicitet, religion, sexualitet eller ålder.

Föreningen anser att alla har rätt till bostad.

Förening

Ny Gemenskap är en ideell förening öppet för alla som vill vara medlemmar.

Medlemmarna har möjlighet att aktivt påverka verksamheten genom föreningsmöten och årsmöte där styrelsen väljs.

Föreningens styrelse har det yttersta ansvaret för verksamheten, ekonomi och personal.

Föreningen är politiskt och religiöst obunden, men det finns en levande tradition förknippad med politiskt medvetenhet, för många förankrad i en kristen värdegrund.

Öppet hus, där alla är välkomna, har alltid varit en central del av vår verksamhet.

Ny Gemenskaps bas-verksamhet

Ny Gemenskap/Västberga Gård, Västberga Alle 30

*Tag T-bana till Liljeholmen, Åk buss 165 från hpl E eller F, 5 min. resa till hållplats Västberga Gårdsväg
Eller tag buss 143 från Älvsjö Stn till Västberga Gårdsväg. OBS Går endast under högtrafik.*

Söndagsöppet kl. 11-16, med lunch kl. 12 för 15 kr och kulturprogram kl. 14.

Måndag-fredagsöppet kl. 9.00-15.00. Lunch kl. 12-13 för 15 kr.

Aktiviteter

Ny Gemenskap/Västberga Gård erbjuder gruppverksamhet såsom konst, matlagning, film, foto, motion, samtalsgrupp i livsfrågor, berättarstund, utflykter mm. Avsikten med dessa aktiviteter är att ge dem som annars saknar forum för gemenskap, kultur och skapande rum, en möjlighet till deltagande. Enda kravet för att delta är nykterhet.

Boende

2003 startade Kammiss Boende, ett korttidsboende för hemlösa med missbruk och detta boende finns sedan 2012 på Västberga Gård. Ny Gemenskap vill ge motiverade besökare hjälp till ett drogfritt liv och en ordnad social tillvaro med egen bostad som mål.

I innerstan driver **Ny Gemenskap** tre st **Kafé i Gemenskap**

i samverkan med olika församlingar och organisationer **måndag-fredag kl. 9-12**

Norrmalm Birger Jarlsgatan 66 B, **Söder** Blecktornsgränd 13, **Östermalm** Östermalmsgatan 69

Under juldagarna firar hela Ny Gemenskap "Jul i Gemenskap" i Immanuelskyrkan tillsammans med andra organisationer/kyrkor/verksamheter. Vi firar även "Påsk i Gemenskap" Särskilt ansvar för verksamhetens genomförande har anställda, praktikanter och volontärer.

Viktigast är dock att bemöta varje gäst utifrån Ny Gemenskaps vision och på så sätt skapa en delaktighet och en atmosfär av trygghet.

Besöksadress/Postadress

Ny Gemenskap, Västberga Gård
Västberga Gårdsväg 30
126 30 Hägersten

Tel: 08-22 17 09, Fax 08-21 17 09

Hemsida: www.nygemenskap.org

E-post: info@nygemenskap.org

Plusgiro: 90 05 33-1